

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, proti odporkyni: **A.**, bytom H., v konaní o návrhu na uznanie vykonateľnosti výkazu nedoplatkov Colného úradu Viedeň č. 100/82876/8/2006 zo dňa 8.7.2007, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sp/15/2009-21 zo dňa 3.6.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sp/15/2009-21 zo dňa 3.6.2009 **m e n í** tak, že konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol návrh navrhovateľa o uznanie vykonateľnosti výkazu nedoplatkov č. 100/82876/8/2006 zo dňa 8.7.2007 vydaného Colným úradom Viedeň, z dôvodu nesplnenia podmienky v zmysle § 250x písm. c/ OSP. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie a žiadal uznať vykonateľnosť cudzieho rozhodnutia dôvodiac obsahom stanoviska Rakúskej colnej správy, podľa ktorého mala odporkyňa možnosť riadne sa zúčastniť na konaní. Navrhovateľ vyjadril názor, že za začiatok správneho konania možno považovať 3.11.2005, kedy odporkyňa v rozpore s čl. 202 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/1992 priviezla na colné územie spoločenstva tovar podliehajúci dovoznému clu. Uviedol, že colný dlh

vzniká v okamihu nezákonného dovozu tovaru a to znamená, že rakúske colné orgány boli oprávnené už v momentne zadržania dovážaného tovaru vymerať odporkyňi colný dlh za dovážaný tovar a odporkyňa mala už 3.11.2005 právo podať vysvetlenie k dovážanému tovaru a predniesť svoje stanovisko k veci. Odporkyňa bola vo veci vypočutá, protokol o zaistení tovaru odmietla podpísať a keďže nevedela preukázať legálny pôvod dovozu tovaru, rozhodli rakúske colné orgány o jeho zaistení. Dodal, že odporkyňa nevyužila ani právo podať odvolanie, resp. sťažnosť na postup rakúskych colných orgánov, ani možnosť vyjadriť sa k prípadu. Preto vyjadril názor, že podmienky pre uznanie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia podľa § 250x OSP boli splnené.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že postupom rakúskych colných orgánov jej bola odňatá možnosť riadne sa zúčastniť na konaní a nemohla predniesť svoje stanovisko k veci. Dodala, že zaistené cigarety boli určené pre jej príbuzných v Anglicku a v žiadnom prípade nešlo o pašovanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu treba zmeniť a konanie v predmetnej veci zastaviť.

Navrhovateľ podaním zo dňa 6.2.2009, predloženým krajskému súdu dňa 11.2.2009, na základe žiadosti Ministerstva financií Rakúskej republiky zo dňa 28.6.2007 o vymáhanie pohľadávky dlžníčky – odporkyne, žiadal krajský súd o vydanie rozhodnutia o vykonateľnosti cudzieho správneho rozhodnutia podľa § 250w a nasl. OSP, a to rozhodnutia Colného úradu Viedeň č. 100/82876/8/2006 zo dňa 8.6.2007 – výkaz nedoplatku cla, dane z tabaku, dovozne dane z pridanej hodnoty a úrokov z omeškania povinnej osoby - odporkyne vydaného v nadväznosti na rozhodnutie Colného úradu Viedeň č. 100/91.845/2005-AFF/Tou zo dňa 26.1.2006 o vzniku dlhu na dovoznom cle vo výške 2.052,20 €.

Problematiku vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok upravovala Smernica Rady 76/308/EHS z 15.3.1976 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení, ktorú do slovenského právneho poriadku prebral zákon č. 446/2002 Z. z. o vzájomnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok

Dňom 15.12.2009 nadobudol účinnosť zákon č. 466/2009 Z. z. o medzinárodnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nahradil dovtedy platný a účinný zákon č. 446/2002 Z. z. o vzájomnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok a ktorým bola do slovenského právneho poriadku transponovaná Smernica Rady 2008/55/ES z 26.5.2008 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení.

Podľa § 19 zákona č. 466/2009 Z. z. sa **podľa ustanovení tohto zákona postupuje aj, ak príslušný orgán členského štátu alebo príslušný orgán zmluvného štátu doručil žiadosť podľa § 6 až 8 alebo § 10 do 14. decembra 2009 a poskytovanie, požadovanie a prijímanie medzinárodnej pomoci pri vymáhaní pohľadávky bude prebiehať po 14. decembri 2009.**

Podľa § 3 písm. a/ body 9., 11. zákona č. 466/2009 Z. z. medzinárodná pomoc pri vymáhaní pohľadávky sa vo vzťahu k členským štátom vzťahuje na pohľadávky týkajúce sa dovozného cla, úroku, sankčného úroku, pokuty, penále alebo nákladov súvisiacich s pohľadávkami na daniach uvedených v prvom až ôsmom bode a úroku, kompenzačného úroku, úroku z omeškania, pokuty alebo nákladov súvisiacich s pohľadávkami na cle uvedených v deviatom a desiatom bode, okrem sankcií podľa osobitných predpisov.

Podľa § 9 zákona č. 466/2009 Z. z. pohľadávka členského štátu sa vymáha rovnako ako pohľadávka Slovenskej republiky a vymáha sa v eurách (ods. 1)

Na účely vymáhania pohľadávky sa exekučný titul členského štátu odo dňa doručenia úplnej žiadosti podľa § 8 považuje za exekučný titul vydaný podľa osobitného predpisu, ak v odseku 4 nie je ustanovené inak; ustanovenia osobitného predpisu (§ 250w až 250y Občianskeho súdneho poriadku) o uznávaní vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov sa nepoužijú (ods. 3).

Ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu, (*zákon č. 233/1995 Z.z. – Exekučný poriadok*) vykonateľnosť exekučného titulu uznáva podľa osobitného predpisu príslušný súd (ods. 4).

Podľa odvolacieho súdu je zrejmé, že rozhodnutie, ktorého uznania vykonateľnosti sa navrhovateľ domáhal, je bez ďalšieho vykonateľným exekučným titulom a pre účely uznania jeho vykonateľnosti sa nepostupuje podľa šiestej hlavy piatej časti OSP (§ 250w až 250y OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené zmenil uznesenie krajského súdu tak, že konanie o predmetnom návrhu podľa § 104 ods. 1 OSP zastavil.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1, § 246c ods. 1 v spojení s § 146 ods. písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. marca 2010

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová